VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA

KLASA: 004-01/23-01/32
URBROJ: 50447-02/05-26-35
Zagreb, 22. listopada 2026.

Dostaviti:

HS - članovi Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina; članovi Odbora za pravosuđe
VRH – Ured Predsjednika Vlade
MPUDT - Damir Habijan, ministar
USUD - prof. dr. sc. Frane Staničić, predsjednik (veza: SuE-EC-35/2023, **u spis: U-III-3438/2019**)
DORH - Ivan Turudić, univ.spec.crim., Glavni državni odvjetnik (veza: EP-16/2023)
VTS - Ivica Omazić, predsjednik (veza: 27-Su-771/2023, **u spis: Pž-4291/18**)
TSOS – Nada Roso, predsjednica (veza: 9-Su-223/2023, **u spis: St-205/2012**)

B I L J E Š K A

o presudi Europskog suda za ljudska prava u predmetu Borković protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava donio je 10. rujna 2026., a objavio 1. listopada 2026. presudu kojom je utvrdio povredu prava na pošteno suđenje, zajamčenog člankom 6. stavkom 1. Konvencije, zbog nedostatnog obrazloženja sudske odluke i prekomjerne duljine postupka. Prigovor podnositelja o povredi prava na mirno uživanje vlasništva proglasio je nedopuštenim.

Podnositelji su 2008. godine pred Trgovačkim sudom u Osijeku pokrenuli parnični postupak radi naknade štete protiv trgovačkog društva. Nakon što je nad tim društvom otvoren stečajni postupak, podnositelji su u svibnju 2013. povukli tužbu. Na zahtjev stečajnog upravitelja, Trgovački sud u Osijeku naložio im je da društvu naknade troškove odvjetničkog zastupanja u iznosu od 229.053,50 kuna. Odluku je utemeljio na odredbama Zakona o parničnom postupku prema kojima tužitelj koji povuče tužbu mora protivnoj stranci naknaditi troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice. Pri odlučivanju o naknadi troškova odvjetničkog zastupanja sud je na temelju podnesenog troškovnika ocijenio koje su radnje bile potrebne za vođenje parničnog postupka te je naknadu za te radnje odmjerio prema odvjetničkoj tarifi.

Podnositelji su u žalbi tvrdili da su odvjetnici društva već prijavili istu tražbinu za svoje usluge u stečajnom postupku, ali ju je stečajni upravitelj osporio jer nisu priložili račun. Odvjetnici su bili upućeni da svoju tražbinu ostvaruju u parničnom postupku, što nisu učinili. Podnositelji su stoga smatrali da je o toj tražbini pravomoćno odlučeno te da društvo ne može od njih tražiti naknadu troškova koje nije platilo niti ih je bilo dužno platiti. Visoki trgovački sud je u ožujku 2019. smanjio dosuđeni iznos troškova na 192.362,50 kuna, odnosno približno 25.530 eura, ali je navedeni argument podnositelja odbacio kao nevažan za odluku. Ustavni sud je u rujnu 2021. njihovu ustavnu tužbu proglasio nedopuštenom.

Pred Europskim sudom podnositelji su prigovorili da domaći sudovi nisu obrazložili odbijanje njihova argumenta o prethodno pravomoćno riješenoj tražbini te da im je odlukom o troškovima

povrijeđeno pravo na mirno uživanje vlasništva. Prigovorili su i prekomjernoj duljini postupka odlučivanja o troškovima.

Europski sud je ponovio da pravo na obrazloženu sudsku odluku podrazumijeva obvezu sudova da daju konkretan i izričit odgovor na argumente odlučujuće za ishod postupka. U ovom predmetu istaknuo je da prema Zakonu o parničnom postupku parnični troškovi obuhvaćaju izdatke učinjene tijekom ili u povodu postupka, uključujući nagradu za rad odvjetnika. Europski sud je stoga smatrao da je pitanje jesu li društvu doista nastali troškovi odvjetničkog zastupanja u parničnom postupku bilo relevantno za njegov zahtjev da mu podnositelji te troškove naknade.

Visoki trgovački sud nije obrazložio zašto navedeni argument podnositelja smatra nevažnim. Polazeći od stajališta da je taj argument bio odlučujući za odluku o troškovima, Europski sud je ocijenio da je Visoki trgovački sud bio dužan dati konkretan i izričit odgovor, neovisno o konačnom zaključku koji bi donio. Zbog izostanka takvog obrazloženja Europski sud je utvrdio povredu prava na pošteno suđenje. Pritom nije smatrao potrebnim zasebno ispitati prigovor povrede načela pravne sigurnosti, utemeljen na tvrdnji podnositelja da je pitanje troškova već bilo pravomoćno presuđeno u stečajnom postupku.

U odnosu na prigovor povrede prava na mirno uživanje vlasništva zbog dosude troškova, Europski sud je prihvatio prigovor zastupnice Republike Hrvatske pred tim sudom da podnositelji nisu iscrpili domaća pravna sredstva. Utvrdio je da se u ustavnoj tužbi nisu pozvali na članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju ni na odgovarajuću ustavnu odredbu, a taj prigovor nisu iznijeli ni u biti. Stoga ga je odbacio kao nedopuštenog.

Europski sud je također utvrdio da je postupak odlučivanja o troškovima trajao prekomjerno te je zaključio da je podnositeljima povrijeđeno i pravo na suđenje u razumnom roku.

Podnositeljima nije dosuđena pravična naknada jer nisu podnijeli zahtjev za pravičnom naknadom u skladu s pravilima Europskog suda. Uzimajući u obzir i mogućnost traženja ponavljanja domaćeg postupka, Europski sud nije utvrdio iznimne okolnosti koje bi opravdale dosudu naknade bez uredno podnesenog zahtjeva.

Konačno napominjem da, sukladno članku 428.a stavku 1. Zakona o parničnom postupku, prijedlog za ponavljanje postupka može se podnijeti u roku od trideset dana od konačnosti presude Europskog suda.

Ova presuda je konačna i dostupna na web stranici Suda (www.echr.coe.int/hudoc) na engleskom jeziku, a nakon prijevoda bit će objavljena na web stranici Ureda zastupnika.

Z A S T U P N I C A:
Štefica Stažnik

ŠTEFICA STAŽNIK Digitally signed by ŠTEFICA STAŽNIK Date: 2026.10.22 15:30:41 +02'00'